

fattelse, at vore Tjenestemænd, der sendes udenfor Landets Grænser for at gøre udenrigsk Tjeneste, maa være lønnede med en Løn, der ofte vil synes høj i Forhold til den Løn, der bydes de hjemlige Tjenestemænd, men jeg er meget betænkelig ved den Maade, hvorpaa man i disse Forslag har foreslaaet at lønne de hjemlige Tjenestemænd. Fra Lønningsraadet Side har man taget Afstand med Hensyn til det saakaldte Bevægelsestillæg til et Par af Tjenestemændene, Raadgiveren i Folketret og Pressebureauets Chef, og mit Partis Ordfører berørte, at der sikkert kunde være Grund til ogsaa med Hensyn til andre af de overordnede Tjenestemænd at inddrage Bevægelsestillæget. For mit Vedkommende vilde jeg finde det ønskeligt, om man i Stedet for et saadant Bevægelsestillæg kunde komme ind paa en videre Udvikling af den Regel, der findes i Lovforslagets § 11, hvor der staar: „Ved første faste Ansættelse i Chefstilling i Udlandet ydes der udsendt Tjenestemænd Bosættelsespenge“, ligesom der i øvrigt ifølge Lovforslaget skal ydes dem Godtgørelse for Rejseudgifter, Flytningsudgifter, Huslejetab o. s. v. I Stedet for Bevægelsestillæg til de hjemlige Tjenestemænd vilde jeg finde det ønskeligt, at man kom ind paa en Ordning, der ikke lønnede de udenrigsministerielle Tjenestemænd højere end Centraladministrationens øvrige Tjenestemænd, men, naar de blev beordret til at gøre Tjeneste i Udlandet, gav dem en højere Løn, enten gennem en Forhøjelse af Bosættelsespengene eller gennem et særligt Rejsetillæg eller paa lignende Maade. Jeg frygter, at det vil medføre Konsekvenser for hele Lønsituationen, om vi gennemfører det Forslag, her foreligger, og netop fordi jeg tillægger Ensartethed i Lønpolitikken saa stor Betydning, er det, jeg er meget betænkelig ved Forslaget om et særligt Nævn til Regulering af Opholdstillæg. Det forekommer mig, at Lønningsraadet har fuldkommen Ret, naar det gør opmærksom paa, hvor farligt et saadant særligt Nævn vilde være for hele den Fasthed i Lønpolitikken, hele den Centralisation af Lønpolitikken, som Lønningsraadets Oprettelse er et Udtryk for.

Der kunde være mange andre enkelte Spørgsmaal, som det kunde være af Interesse at komme ind paa, men disse Spørgsmaal kan jo ogsaa drøftes i et Udvalg. I en Tid, hvor man saa stærkt sætter Sparsommeligheden op som Maal for Stats-husholdningen og sikkert rundt omkring i Landet mød Rette venter, at denne Spar-

sommelighedspolitik snart skulde give sig Udtryk i Handling, har jeg ment at ville gøre disse Bemærkninger her ved første Behandling. Jeg tilføjer, at jeg er ganske enig i, at man skal søge vor Udenrigstjeneste indrettet saaledes, at den kan blive en værdifuld Støtte for Erhvervene i deres Bestræbelser for at skabe sig nye Afsætningsmuligheder og i deres Bestræbelser for at skaffe sig Raa- og Hjelpestoffer udefra. Men jeg tror paa den anden Side, at selv om Udenrigstjenesten her vil kunne yde Erhvervene værdifuld Bistand, vil det altid være saaledes, at det alligevel er Erhvervenes Selvvirksomhed, Erhvervenes Evne til selv at skaffe sig Kendskab til Udlandets Markeder og deres Evne til selv at knytte personlig Forbindelse med Udlandet, der vil være Hovedsagen. Jeg haaber og tror, at den kommende Udvalgsbehandling vil vise, at de Maal, man her har sat sig, vil kunne løses med betydeligt færre Omkostninger end foreslaaet her i Lovforslaget.

Udenrigsministeren (Harald Scavenius): Jeg vil takke for den velvillige Behandling, som disse Lovforslag har faaet fra de ærede Ordføreres Side. Der er kun nogle enkelte Ting, som jeg mener at maatte komme ind paa nu i Dag. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen udtalte det efter min Mening fuldkommen rigtige, at denne Sag ikke burde være en partipolitisk Sag. Det Spørgsmaal, vi her behandler, er, hvorledes Udenrigstjenesten skal ordnes; det er altsaa et Samfundsspørgsmaal. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen mente, at der var Fare for, at Sagens Behandling kunde komme ind i et partipolitisk Spor paa Grund af en Artikel, der har staaet i et konservativt Blad. Jeg vil i den Anledning tillade mig at sige, at jeg eller Udenrigsministeriet absolut intet har med vedkommende Artikel at gøre; men paa den anden Side kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at jeg ikke rigtig kan forstaa, hvorledes en Artikel, der er skrevet i et konservativt Blad imod en konservativ Politiker, kan farve partipolitisk en Sag, der er forelagt af en Venstreregering.

Alle de Herrer Ordførere var jo enige om Nyttens af og ogsaa Nødvendigheden af at styrke og videre udvikle vor Repræsentation og samtidig ogsaa Nyttens og Nødvendigheden af at omorganisere Centralledelsen her i København. Men naturligvis kom alle, og særlig de ærede Ordførere for det socialdemokratiske Parti og for det